

„Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat“

Sociální sítě

Jmenuji se Ema, je mi 14 let a pocházím z malé vesničky blízko Plzně. Moje nejlepší kamarádka se jmenuje Annie a bydlí o dvě ulice ode mě. Každý den chodíme hned po škole ven na hřiště nebo do blízkého lesa za krásnou přírodou. Byla jsem taková malá, hubená, nenápadná holčička, ale to jen do chvíle, než se Annie odstěhovala. Její tatínek získal práci ve velké firmě ve městě a všichni se odstěhovali. Bylo mi po Annie moc smutno, protože byla má jediná kamarádka. Ve škole se mi smáli kvůli tomu, že jsem byla jiná. Nemalovala jsem se, nechodila jsem oblečená v těch nejdražších oblečcích a neseděla jsem pořád u počítače jako moji spolužáci, a proto si mysleli, že jsem divná.

Ve třídě byla parta holek, které byly roztleskávačky, a všichni k nim vzhlíželi s velkým obdivem. Jejich vedoucí se jmenovala Wandy a byla to snad ta nejrozmazlenější holka, co znám. Rodiče jí koupili, cokoli chtěla a byla to právě ona, kdo mi změnil celý život.

Jednou za mnou Wandy přišla a ptala se: „Hele Emo, proč si nehledáš nové kamarády, když se Annie odstěhovala a ty nemáš nikoho?“ Řekla jsem jí, že si neumím hledat kamarády, protože se se mnou stejně nechce nikdo bavit a ona mi poradila, ať si teda založím facebook. Že ze začátku taky neměla moc kamarádů, ale díky němu má už přes 560 přátel. To mě velmi nadchlo, a tak jsem si hned, jak jsem přišla domů, založila facebook. Jako profilovou fotku jsem si dala svého psa, kterého mám moc ráda. Asi za hodinu mi volala Wandy a byla docela rozčilená: „Emo, proč máš na profilovce toho psa a né sebe?? Takto si tě do přátel nikdy nikdo nepřidá!“ Nevěděla jsem, co jí na to říct, protože svoji fotku jsem si tam moc dávat nechtěla. Wandy mi slíbila, že mi zítra pomůže nafotit nějaké cool fotky. Já souhlasila a opravdu hned na druhý den mě Wandy zavedla k sobě domů a celou mě úplně změnila. Namalovala mě a půjčila nějaké šaty a potom už jen vytáhla foťák a začala mě fotit. Když jsem fotky uviděla, tak jsem se nemohla vůbec poznat. Vypadala jsem aspoň o tři roky starší a byla jsem prostě úplně jiná. Wandy mi vybrala fotku, která se jí zdála nejkrásnější a dala mi ji na facebook. Poděkovala jsem a jela domů.

Když jsem se doma přihlásila na facebook, měla jsem dvacet pět žádostí o přátelství. Zdálo se mi to jako sen. Nemohla jsem tomu uvěřit. „Páni! Opravdu to funguje!“ Byl to tak skvělý pocit! Všechny jsem si přidala a začala si i s některými psát. Facebook mi změnil život, líp jsem se nikdy necítila, ale tak jsem to vnímala opravdu jen malou chvíli.

Facebook po mně vyžadoval vyplnit mé osobní údaje – adresu mého bydliště, název školy, do které chodím, můj e-mail a telefonní číslo. Všechno jsem to hned vyplnila, abych si mohla přidat nové přátele. Byl to hrozně fajn pocit a já se necítila už tolik sama. V úterý 11. března mi na facebook došla žádost o přátelství od Patrika Mikuláška. Byl to moc pěkný kluk. Nikdy předtím jsem ho neviděla, ale hned jsem se do něj zamilovala. K mému velkému úžasu mi večer napsal. Byla jsem hrozně moc šťastná a hned jsem mu odpověděla. Věděl o mně úplně všechno. Věděl, kde bydlím, kam chodím do školy a znal i mé telefonní číslo, protože mi každý večer poslal SMS na dobrou noc. Nedošlo mi, že mé osobní informace, které jsem vyplnila, vidí všichni moji přátelé a i ti, které v přátelích nemám. Jemu jsem ale věřila a měla ho moc ráda. Psali jsme si každý den a já si nedokázala představit, že by mi nenapsal.

Jednou, když jsme si zase psali, zeptala jsem se ho, jestli by se nechtěl konečně sejít. Souhlasil, ale chtěl po mně fotku, aby zjistil, jestli jsem opravdu tak krásná, jak vypadám na fotce. Poslala jsem mu svou fotku, ale on chtěl něco víc... „Víte co myslím.“ Docela jsem se styděla, ale protože jsem ho opravdu moc chtěla poznat, fotku jsem mu poslala... Pod fotkou se objevilo zobrazení a já čekala, že napíše, kdy se teda sejdeme. Místo toho mi napsal několik výhružných zpráv na facebook i na mobil, abych mu poslala další fotky, jinak mou fotku zveřejní. Dostala jsem hrozný strach, aby to opravdu neudělal, a tak jsem mu poslala další svou fotku... Prosila jsem ho, aby ty fotky nikam nedával a on, že když mu pošlu ještě nějaké, tak je nikam nedá. Protože jsem se opravdu moc bála, poslala jsem mu je.

Dva dny se neozval a třetí den, když jsem se přihlásila na facebook, viděla jsem jako nejnovější příspěvek své nahé fotky. Bylo mi hrozně do pláče. Snažila jsem se ty fotky odstranit, ale nešlo to. Ve škole se mi všichni smáli a přestali se se mnou už úplně bavit. Nemohla jsem si najít nové kamarády, protože všichni ty fotky viděli a já moc litovala toho, že jsem si facebook založila.

Ted' jsem úplně na dně a nevím, co mám dělat. Už nikdy to nebude jako dřív. Toto neměl být odstrašující příběh, ale chtěla jsem, abyste si uvědomili, co o sobě na sociálních sítích píšete a co za fotky zveřejňujete. Nenechte se zmanipulovat kvůli virtuálnímu přátelství. Nestojí to za to. Važte si kamarádů, kteří se s vámi baví i v reálném životě, protože to jsou opravdoví přátelé. Držte mi palce, abych se z toho vzpamatovala a neukončila svůj život, jako už několik mých předchůdkyň, kterým se stal stejný problém. Žijte ten skutečný život! Ne ten virtuální...

Leona Jústková 14 let

Základní škola Zlín.